

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. van 19 juni 2026
in de zaak

In zake: 1.
 2.
 wonende te *
 *

tegen:

de GEMEENTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten
kantoor houdend te

bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 februari 2026, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de burgemeester [...] van , genomen op 1 december 2025 [betreffende] het uitstel van de procedure inzake de ongeschiktheid en onbewoonbaarheid van [de] woning [die de verzoekende partijen huren]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. van 11 februari 2026 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en tot het opleggen van voorlopige maatregelen verworpen.

Het genoemde arrest is op 19 februari 2026 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Op 30 april 2026 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partijen de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partijen hebben niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. In arrest nr. van 11 februari 2026 werd de ingestelde vordering, voor zover ingediend door tweede verzoeker, met toepassing van artikel 71, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ verworpen.

4. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indienen binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

5. De verzoekende partijen hebben geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

6. Het vermoeden van afstand van geding is te dezen van toepassing.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

7. De verwerende partij vraagt in haar nota, ingediend in de schorsingsprocedure, om in het geval de vordering van de verzoekende partijen wordt afgewezen, hen te veroordelen tot het maximumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding omdat hier sprake zou zijn van een kennelijk onredelijke situatie. Ondergeschikt stelt zij aanspraak te maken op het geïndexeerde basisbedrag van 770 euro.

De Raad valt de zienswijze van de verwerende partij dat een verhoogde rechtsplegingsvergoeding zou moeten worden toegekend om reden van een “kennelijk onredelijke situatie”, niet bij.

Integendeel is er aanleiding om de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding te beperken tot het geïndexeerde minimumbedrag van 154 euro, gelet op de bijzondere omstandigheden waarin de verzoekende partijen zich bevonden en hun preciaire financiële situatie.

BESLISSING

1. De Raad van State spreekt de afstand van geding uit.

2. De eerste verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wat haar betreft, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een

rechtsplegingsvergoeding van 154 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negentien juni tweeduizend zesentwintig,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

, kamervoorzitter,
 bijgestaan door

, griffier.

De griffier

De voorzitter